

Arrest

**nr. 115 603 van 12 december 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VAN DE de KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 9 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 februari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien tussenarrest nr. 113 105 van 30 oktober 2013 waarbij de debatten worden heropend en partijen worden opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 28 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BRUEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 augustus 2011 diende verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende.

1.2. Op 23 december 2011 werd verzoekster in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.3. Via een schrijven van 17 september en 22 oktober 2012 gericht aan de burgemeester van de bevoegde gemeente nodigt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris verzoekster uit om haar huidige economische activiteiten en/of bestaansmiddelen aan te tonen. Verzoekster wordt van het

schrijven van 22 oktober 2012 in kennis gesteld op 29 oktober 2012. Het schrijven van 17 september 2012 kon niet betekend worden aangezien verzoekster van adres gewijzigd was.

1.4. Op 26 februari 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Betrokkene verkreeg de E-kaart dd. 23.12.2011 als werknemer. Uit het administratief dossier blijkt dat de situatie van betrokkene sindsdien compleet gewijzigd is.

Betrokkene werd op dd. 17.09.2012 vriendelijk verzocht ons in kennis te stellen van haar huidige economische activiteiten of, bij gebrek eraan, mee te delen welke bestaansmiddelen zij ter beschikking had. Overeenkomstig artikel 42bis §1 van de wet van 15.12.1980 beschikt de staatssecretaris of zijn gemachtigde over de mogelijkheid om te controleren of aan de naleving van de voorwaarden tot uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan. Deze brief kon aan betrokkene niet, ter kennisname, betekend worden aangezien zij van adres gewijzigd was. Op 22.10.2012 werd een nieuwe brief, via de nieuwe gemeente van verblijf, aan betrokkene gericht. De brief werd aan betrokkene betekend op dd. 29.10.2012.

Naar aanleiding hiervan leverde betrokkene op dd. 05.12.2012 een OCMW-attest dd. 26.11.2012 aan (OCMW Beringen). Uit het aangeleverde attest blijkt dat betrokkene sedert oktober 2012 een leefloon geniet (cat. 3 : persoon met gezinslast).

Uit de gegevens van het administratief dossier is gebleken dat betrokkene tussen 14.11.2011 en 09.06.2012, officieel was tewerkgesteld in België. Overeenkomstig artikel 42bis §2, 3° van de wet van 15.12.1980 kon betrokkene nog zes maanden, vanaf de dag dat zij onvrijwillig werkloos is geworden, als werknemer beschouwd worden op voorwaarde dat zij zich ook ingeschreven had bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling.

De concrete omstandigheden van het ontslag (onvrijwillig of vrijwillig) en of betrokkene zich als werkzoekende bij de VDAB heeft ingeschreven, worden niet meegedeeld. Ondertussen zijn de bedoelde zes maanden ruimschoots overschreden en kan betrokkene niet meer als werknemer beschouwd worden overeenkomstig artikel 40§4 of artikel 42bis §2,3° van de wet van 15.12.1980.

Daarnaast blijkt uit het administratief dossier dat betrokkene sinds 01.03.2012 OCMW-steun geniet. Het betreft een volledig leefloon. Zij dient dus beschouwd te worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, zonder economische activiteit in België. De bestaansmiddelen worden echter ter beschikking gesteld door de Belgische overheid, wat niet in overeenstemming is met de voorwaarden zoals bepaald in artikel 40 §4, 1ste lid, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene is ondertussen reeds maandenlang ten laste, waardoor zij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel.

Gezien betrokkene niet meer voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 40 §4 van de wet van 15.12.1980 en zij een onredelijke belasting vormt voor het sociaal bijstandstelsel van het Rijk kan er in toepassing van artikel 42bis §1 van de wet van 15.12.1980 een einde gesteld worden aan haar verblijfsrecht.

Ten gevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van de Burger van de Unie waarbij betrokken kinderen zich vervoegde, wordt eveneens een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de kinderen, overeenkomstig art.42 ter van de wet van 15/12/1980. In het belang van de minderjarige kinderen en gezien de intrekking van de verklaring van inschrijving van de moeder, dient ook het verblijf van het kinderen zelf te worden beëindigd overeenkomstig artikel 42ter, §1,1° van de wet van 15.12.1980. Voor zover er humanitaire elementen zouden zijn waarmee rekening dient gehouden te worden overeenkomstig artikel 42ter§1, 3^e lid van de wet van 15/12/1980 dient opgemerkt te worden dat, ongeacht wat deze elementen zouden zijn, betrokkene zelf een EU- onderdaan is. Als EU-onderdaan dient betrokkene in elke lidstaat naar wens te kunnen integreren, medische verzorging te kunnen krijgen, een gezinsleven te kunnen opbouwen, toch voor zover de ouder in die betreffende lidstaat aan de voorwaarden voldoet om er regulier te kunnen verblijven. Vandaar dat mogelijke humanitaire bezwaren geen beletsel kunnen zijn bij het nemen van deze beslissing. Er werden ook geen relevante documenten voorgelegd in het kader van de opvolgingsbrief (betekend op 29/10/2012) die werd gestuurd en hiernaar polste.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Voorafgaandelijk dient te worden gewezen op het gestelde in artikel 39/81, vijfde en zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), die luiden als volgt:

“Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.”

“Indien de verzoekende partij een syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.”

In de voorbereidende werken van de wet van 31 december 2012 houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie die ertoe strekt artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet te wijzigen, kan het volgende gelezen worden: *“De meerwaarde van een syntheseseminarie is meervoudig omdat het verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten.”* (Kamer, zitting 2012-2013, Doc 53, 2572/002, p.6).

Uit het bovenvermelde kan worden afgeleid dat de bedoeling is de vereenvoudiging van het onderzoek van het annulatieberoep door het de Raad mogelijk te maken uitspraak te doen op basis van één enkel procedurestuk van een verzoekende partij, met name de syntheseseminarie.

2.2. In de syntheseseminarie werpt verzoekster in een enig middel de schending op van artikel 42 bis, §2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betoogt als volgt, na het citeren van artikel 42 bis, §2, van de Vreemdelingenwet :

“Zoals reeds in de feitelijke uiteenzetting werd aangehaald was verzoekster tewerkgesteld bij verschillende werkgevers.

In 2011 vond zij bij het Belgisch bedrijf, Chocolaterie Due d'O N.V., werk. (stuk 2) Verzoekster werd dan ook op 23.12.2011 in het bezit gesteld van een E-kaart.

Verzoekster brengt de arbeidsovereenkomsten bij waaruit blijkt dat zij wel degelijk tewerkgesteld was bij Chocolaterie Due d'O N.V. vanaf 15.09.2011 tot en met 1.11.2011. (stuk 2), alsook de loonfiches. (stuk 3) Verzoekster was vervolgens werkzaam bij LIMAS SOLUTIONS BVBA vanaf 14.11.2011 tot en met 22.03.2013. Verzoekster brengt hiervan de tewerkstellingsattesten (stuk 4) bij alsook de arbeidsovereenkomsten (stuk 5), de loonfiches (stuk 6) en de fiche nr. 281.10 van het jaar 2011 (stuk 7). Verzoekster was vervolgens in dienst bij Randstad Household Services N.V. vanaf 12.04.2013 tot en met 2.06.2013. Verzoekster brengt hiervan de arbeidsovereenkomsten (stuk 8) bij, alsook de uurroosters (stuk 9).

Om verschillende redenen, onafhankelijk van haar wil, werd een einde gesteld aan deze tewerkstellingen.

Nochtans had verzoekster zich ingeschreven bij de VDAB (stuk 10) en ging zij op zoek naar werk zoals blijkt uit de bijgebrachte sollicitaties. (stuk 1) Desondanks de actieve zoektocht en de ervaring door verzoekster reeds opgedaan bij andere werkgevers, was zij niet in de mogelijkheid om een nieuwe betrekking te vinden. Tevens heeft zij meermaals verzocht of een omscholing mogelijk was via het OCMW (Jobcenter) ten einde haar kansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Deze werd echter steeds uitgesteld om reden dat er te veel aanvragen werden ingediend. (stuk 13)

Bijgevolg moet worden besloten dat deze werkloosheid onvrijwillig was.

Het weze duidelijk dat verzoekster volkomen onvrijwillig werkloos is gevallen en bijgevolg zich wel degelijk bevindt in de toepassingsvoorwaarden voorzien in artikel 42bis § 2 van de wet van 15.11.1980. Voor verzoekster is dit slechts een tijdelijke situatie. Uit voorgaande elementen mag dan ook worden besloten dat verzoekster niet zomaar stilzit, integendeel.

Ook heden blijft verzoekster actief op zoek gaan naar werk. Op 8.04.2013 mocht zij op sollicitatie komen bij IN-Z VZW, alwaar zij werd doorverwezen voor een tweede gesprek.

Bovendien kon verzoekster omwille van rugproblemen tijdelijk niet beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt. Uit de door verzoekster bijgebrachte medische attesten blijkt dat zij vanaf 30.07.2012 tot

en met 29.08.2012 en vanaf 1.10.2012 tot en met 31.10.2012 niet bekwaam was om arbeid te verrichten. (stuk 8)

Bijgevolg dient deze situatie wel degelijk als een uitzonderingsgrond worden beschouwd en meent verzoekster dat bij de beslissing hier geen rekening mee werd gehouden.

Verzoekster heeft tevens heden een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur gesloten bij IN-Z VZW vanaf 1.05.2013. (stuk 18)

* Inzake het ontvangen van leefloon e.a. - dewelke inderdaad werden ter beschikking gesteld door de Belgische overheid - wenst verzoekster op te merken dat zij op dat ogenblik behoeftig was en deze meer dan nodig had om te voorzien in de zorg en kosten van haar 2 kinderen, die destijds bij haar inwoonden. De jongste zoon, [F.V.B.] volgt bovendien buitengewoon onderwijs type 3.

Zoals blijkt uit de verklaring van de school werd hij doorverwezen door het CLB naar het buitengewoon onderwijs omwille van een duidelijke ADHD problematiek en gedragsproblemen. Bijkomend vertoont Fardyani een duidelijke leerachterstand en is er sprake van een stotterproblematiek. Hij heeft dan ook nood aan een gestructureerde en duidelijke aanpak in een rustige omgeving die hem veel warmte en voorspelbaarheid biedt. (stuk 14)

Deze bestaansmiddelen waren dan ook niet in se voor haarzelf, maar eerder voor haar kinderen.

Bovendien is verzoekster heden geenszins ten laste van de Belgische Staat zodat zij geen belasting vormt voor het sociaal bijstandstelsel. Zij beschikt immers over een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur bij VZW IN-Z. (stuk 18)

* Verzoekster woont in België tesamen met haar jongste zoon, [F.V.B.], dewelke inmiddels school loopt te [...] Houthalen.

Uit de verklaring van de orthopedagoge verbonden aan deze school volgt:

"[F.V.B.] volgt sinds januari 2012 buitengewoon onderwijs type 3.

Hij werd doorverwezen naar type 3 onderwijs door het CLB omwille van een duidelijke ADHD problematiek en gedragsproblemen.

Bijkomend vertoont [F.] een duidelijke leerachterstand en is er sprake van een stotterproblematiek.

[F.] heeft nood aan een gestructureerde en duidelijke aanpak in een rustige omgeving die hem veel warmte en voorspelbaarheid biedt. "

Verzoekster is aldus moeder van het kind [F.] waarvoor het geenszins aangewezen is weggetrokken te worden uit zijn vertrouwde school en leeromgeving.

Bijgevolg dient deze situatie wel degelijk als een uitzonderingsgrond worden beschouwd en meent verzoekster dat bij de beslissing hier geen rekening mee gehouden is."

2.3. Artikel 42bis van de Vreemdelingenwet – dat de juridische grondslag vormt van de bestreden beslissing in zoverre verzoeksters verblijfsrecht wordt beëindigd – luidt als volgt:

"§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

§ 2. Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen :

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voorarbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van het statuut van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding."

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster tot tweemaal toe, namelijk op 17 september en 22 oktober 2012 bij schrijven van de verwerende partij werd uitgenodigd tot het voorleggen van documenten betreffende haar huidige activiteiten als werknemer, zelfstandige, werkzoekende, student of beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Tevens werd haar gevraagd een recent OCMW-atteest

voor te leggen. In dit schrijven werd eveneens uitdrukkelijk aangegeven dat *“bij gebrek aan bewijzen van bestaansmiddelen, economische activiteit in België zelf of studie in hoofdactiviteit [...] de betrokkene het recht op verblijf [...] [kan] verliezen”*. Uit het administratief dossier blijkt dat het schrijven van de verwerende partij van 22 oktober 2012 aan verzoekster betekend werd op 29 oktober 2012. Uit het administratief dossier blijkt verder dat de betrokken gemeente op 5 december 2012 een attest van het OCMW van Beringen van 26 november 2012 verzond aan de verwerende partij waaruit blijkt dat verzoekster een OCMW-leefloon geniet voor de maand oktober 2012. Op 6 februari 2013 maakte de betrokken gemeente aan de Dienst Vreemdelingenzaken kenbaar dat verzoekster tot op heden nog niets had voorgelegd aan bewijzen aangaande haar huidige activiteit. In het administratief dossier bevindt zich voorts informatie verkregen van de Kruispuntbank van Sociale Zekerheid met betrekking tot het leefloon of equivalent waaruit blijkt dat verzoekster van 1 maart 2012 tot 31 oktober 2012 een leefloon genoot. Verder blijkt uit het administratief dossier dat de verwerende partij op 26 februari 2013 contact opnam met de betrokken gemeente om te vragen of verzoekster nog steeds een leefloon geniet waarop bevestigend werd geantwoord door de betrokken gemeente.

2.5. Verzoekster verschaft een rist aan informatie aangaande haar situatie begeleid door een resem stukken. Te dezen dient de Raad vast te stellen dat verzoekster blijkens het administratief dossier uitdrukkelijk bevraagd werd informatie te verschaffen aan de verwerende partij aangaande haar situatie doch naliet aan deze verplichting te voldoen. Verzoekster kan dan ook niet dienstig voor het eerst in het kader van een betwisting van de bestreden beslissing haar situatie volledig uit de doeken doen en verwerende partij verwijten een onwettige beslissing te hebben genomen omdat hier geen rekening mee gehouden werd.

2.6. Waar verzoekster verwijst naar een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur die werd afgesloten op 1 mei 2013 en dit stuk voegt bij haar verzoekschrift, dient de Raad op te merken dat de onwettigheid van een beslissing niet kan worden aangetoond aan de hand van stukken die dateren van na het treffen van de bestreden beslissing. Het verhindert echter niet, zoals ter terechtzitting reeds werd gesteld, dat verzoekster een nieuwe aanvraag indient tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving.

2.7. De uitleg van verzoekster waarom ze een leefloon genoot van het OCMW is een aposteriori uitleg en maakt alleszins de vaststelling in de bestreden beslissing dat ze een leefloon genoot niet ongedaan.

2.8. Waar verzoekster de situatie van haar zoon uit de doeken doet en de verwerende partij verwijt hiermee geen rekening te hebben gehouden, herhaalt de Raad dat verwerende partij niet kan worden verweten geen rekening te hebben gehouden met elementen die haar niet ter kennis werden gebracht.

Het enig middel is ongegrond.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA